

Rugul aprins

Sabat după-amiază, 5 iulie

De memorat:

„Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume în locurile pe care le locuiesc canaanitii, hetitii, amoritii, fereziții, heviții și iebusiții.” Exodul 3:7,8.

Chemarea pe care Dumnezeu ne-o adresează ne va schimba ade sea direcția vieții. Însă, dacă o urmăim, descoperim că această cale a Domnului este întotdeauna cea mai bună pentru noi. Doar că uneori – la început – nu este ușor de acceptat chemarea divină. Așa a fost și în cazul lui Moise și al chemării adresate de Dumnezeu la rugul aprins. Fie că știa sau nu legile combustiei, Moise și-a dat seama că vedea o minune. Fără îndoială, Domnul îl chema la o misiune specială. Dilema era dacă avea să răspundă chemării, dată fiind schimbarea radicală pe care avea să o aducă în viața lui. La început, Moise nu a fost foarte receptiv.

Poate îți amintești cazuri în care ai avut obiective clare, dar Dumnezeu a reorientat respectivele planuri. Este adevărat că Îi putem fi de folos lui Dumnezeu în multe feluri, dar, dacă răspundem chemării Lui și facem ceea ce El ne îndeamnă, ne îndreptăm cu siguranță către cea mai satisfă cătoare existență. S-ar putea să nu fie întotdeauna ușor, și n-a fost ușor nici pentru Moise, dar cât de absurd ar fi să mergem pe drumul nostru, când Dumnezeu ne cheamă în altă direcție!

Duminică, 6 iulie

Rugul

După ce a fugit în Madian, Moise a avut o viață relativ ușoară. S-a că sătorit, a avut doi băieți, pe Gherșom și Eliezer (Exodul 18:3,4), și a făcut parte din familia extinsă a lui Ietro, socrul său și preotul din Madian. A pe trecut 40 de ani liniștiți ca cioban, la fel ca David (2 Samuel 7:8), bucurân du-se de prezența lui Dumnezeu, în special de cea manifestată în natură.

Doar că în această perioadă Moise a mai avut și altceva de făcut pe lân gă mirositul florilor (ori poate, în cazul lui, a cactușilor din deșert). Acești ani de

umblare cu Domnul l-au schimbat și l-au pregătit pentru rolul de lider. De asemenea, Dumnezeu l-a folosit pe Moise în acest pustiu liniștit pentru a scrie, sub inspirație divină, două dintre cele mai vechi cărți bibli ce: Iov și Geneza (a se vedea Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 251; Francis D. Nichol, et al. (ed.), The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1140). Moise a primit așadar de la Dumnezeu cunoștințe esențiale despre marea luptă, despre creație, cădere, potop, patriarhi și, cel mai important, despre planul de mântuire. Deci Moise a avut un rol esențial în procesul de transmitere a adevăratei cunoașteri despre viul Dumnezeu, Creatorul și Susținătorul nostru, precum și despre acțiunile lui Dumnezeu în con textul păcatului, care a făcut ravagii pe această planetă. Istoria biblică și istoria mântuirii nu prea au sens în absența temeliei cruciale pe care ne-a furnizat-o Moise, sub inspirație, în special în cartea Geneza.

1. Ce semnificație putem găsi în faptul că, în Exodul 3:1-6, Domnul S-a prezentat lui Moise drept „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”?

Exodul 3:1-6

- ¹ Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustiu și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.
- ² Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flăcără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.
- ³ Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.”
- ⁴ Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!”
- ⁵ Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.”
- ⁶ Și a adăugat: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu.

Moise a văzut că rugul în flăcări nu se mistuia și astfel a știut că vede o minune și că ceva dramatic și important se întâmpla chiar în fața lui. Când Moise s-a apropiat, Domnul i-a spus să se descalțe în semn de profund respect, deoarece prezența lui Dumnezeu sfințea locul.

Domnul i S-a prezentat lui Moise ca „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov” (Exodul 3:6). Domnul le promisese acestor patriarhi că urmașii lor aveau să moștenească Canaanul, promisiune despre care

Moise știa cu siguranță. Astfel, chiar dinainte de a Se exprima clar, Dumnezeu îi oferea lui Moise șansa să-și dea seama ce avea să se întâmple și ce rol esențial urma să joace.

Moise a avut nevoie de 80 de ani înainte ca Dumnezeu să îl considere pregătit pentru îndatorirea sa. Ce ne poate învăța acest adevăr despre răbdare?

Luni, 7 iulie

Îngerul Domnului

„Îngerul Domnului” i S-a arătat lui Moise în flăcări „din mijlocul unui rug” (Exodul 3:2). Domnul Isus Însuși îi vorbea lui Moise „din mijlocul rugului” (Exodul 3:4). Nu te lăsa dus în eroare de apelativul „îngerul Domnului” pentru Isus Hristos! Termenul „înger” în sine înseamnă pur și simplu „mesager/sol” (ebr. mal’akh) și depinde întotdeauna de con text dacă acest înger trebuie interpretat ca agent uman sau divin (vezi Maleahi 3:1). Există multe cazuri în Biblie în care „îngerul Domnului” face referire la persoana divină (ex.: Geneza 22:11,15-18; 31:3,11,13; Judecătorii 2:1,2; 6:11-22; Zaharia 3:1,2). Acest înger al Domnului nu vorbește doar în numele Domnului, ci este Însuși Domnul. Domnul Isus este mesagerul lui Dumnezeu care ne comunică ce spune Tatăl.

2. Cum i-a explicat Dumnezeu lui Moise, în Exodul 3:7-12, de ce dorea ca el să intervină în favoarea israeliților sclavi în Egipt?

Exodul 3:7-12

⁷ Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.

⁸ M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc canaanii, heteii, amorii, fereziții, heviții și iebusiții.

⁹ Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii.

¹⁰ Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

¹¹ Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să mă duc la faraon și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?”

¹² Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”

Suferința poporului lui Dumnezeu în Egipt este redată plastic drept un geamăt și un strigăt fierbinte după ajutor. Dumnezeu a auzit țipătul israeliților și S-a îngrijorat (Exodul 2:23-25). El i-a numit „poporul [...] Meu” (Exodul 3:7). Adică de dinainte de Sinai și de ratificarea legământului, ei erau poporul Lui și El avea să îi facă să locuiască și să prospere (dacă ascultau) în țara Canaan, așa cum le promisese părinților lor.

Dumnezeu i-a spus lui Moise că îl trimite la faraon cu un scop anume: „Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel” (Exodul 3:10). Din nou, Dumnezeu îi numește „poporul meu”.

Ce misiune i-a încredințat Dumnezeu slujitorului Său! Moise a reacționat cu o întrebare: „Cine sunt eu [...]?” Cu alte cuvinte, înțelegând semnificația a ceea ce avea să se întâmple și a rolului său în toate acestea, Moise se întreabă de ce ar fi fost ales cineva ca el. Aici, încă de la început, avem un indiciu privind caracterul lui, umilința sa și sentimentul că nu este demn de ceea ce este chemat să facă.

De ce sunt atât de importante umilința și sentimentul propriei „nevrednii” pentru oricine caută să-L urmeze pe Domnul și să facă ceva pentru El?

Marți, 8 iulie

Numele Domnului

3. Studiază Exodul 3:13-22. De ce voia Moise să cunoască numele lui Dumnezeu și ce înseamnă numele Lui?

Exodul 3:13-22.

¹³ Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: „Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi”; și mă vor întreba: „Care este Numele Lui?” Ce le voi răspunde?”

¹⁴ Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi.”

¹⁵ Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.”

- ¹⁶ Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: „Mi S-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: „V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt,
- ¹⁷ și am zis: „Vă voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaanților, hetitilor, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.”
- ¹⁸ Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: „Domnul Dumnezeuul evreilor S-a întâlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustiu, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.”
- ¹⁹ Știi că împăratul Egiptului n-are să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică.
- ²⁰ Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.”
- ²¹ Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor; și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.
- ²² Fiecare femeie va cere, de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur și haine, pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui astfel pe egipteni.”

Dumnezeu i Se prezintă lui Moise ca 'ehejeh 'așer 'ehejeh, „Eu voi fi cine voi fi” sau „Eu sunt Cine/Cel ce sunt”. În Exodul 3:12, Dumnezeu folosește același verb, 'ehejeh, ca în versetul 14, când îi spune lui Moise „Eu voi fi” (cu tine). Aceasta înseamnă că Dumnezeu este veșnic. El este Dumnezeuul transcendent, precum și Dumnezeuul immanent și locuiește cu „omul zdrobit și smerit” (Isaia 57:15).

Numele propriu-zis al lui Dumnezeu „Yahweh/Iahve/Iehova” (tras de obicei prin „Domnul”) le-a fost cunoscut israeliților încă de la început, chiar dacă nu îi cunoșteau semnificația mai profundă. Moise cunoștea și el numele Iehova, dar, la fel ca ceilalți, nu îi știa adevăratul sens. Întrebarea lui: „Care este Numele [Tău]?” (Exodul 3:14) este o înțrebare care vizează acea semnificație mai profundă. Un indiciu util este în Exodul 6:3, unde Dumnezeu afirmă: „Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Dumnezeuul cel Atotputernic, dar n-am fost cunoscut de ei sub Numele Meu ca «Domnul»” (Exodul 6:3). Aceasta nu înseamnă că Adam, Noe, Avraam și patriarhii nu cunoșteau numele „Domnul/Iehova” (vezi Geneza 2:4,9; 4:1,26; 7:5; 15:6-8 etc.), ci că ei nu îi cunoșteau semnificația profundă.

Numele Iehova indică faptul că El este Dumnezeuul personal, Dumnezeuul poporului Său, Dumnezeuul legământului. Este un Dumnezeu care este aproape, intim, care intervine în treburile oamenilor. Dumnezeuul cel Atotputernic (Geneza

17:1) este Dumnezeu care a intervenit miraculos prin puterea Sa. Dar Iehova/Yahweh este un Dumnezeu care Își demonstrează puterea morală prin iubire și grijă. El este același Dumnezeu ca Elohim („Dumnezeu puternic, tare, transcendent”, „Dumnezeul tuturor popoarelor”, „Conducătorul universului”, „Creatorul tuturor lucrurilor”), dar diferite aspecte ale relației Sale cu umanitatea sunt dezvăluite prin numele Iehova.

Cunoașterea numelui sau invocarea numelui lui Dumnezeu nu este ceva magic. Este vorba despre o proclamare a numelui Său, ceea ce înseamnă a-i învăța pe alții adevărul cu privire la acest Dumnezeu și la mântuirea pe care El o oferă tuturor celor care vin prin credință. Așa cum spune Ioel, „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit” (Ioel 2:32).

Cum ai avut parte în viața ta de relația apropiată cu Iehova, pe care El caută să o aibă cu toți cei care îl se predau?

Miercuri, 9 iulie

Patru scuze

4. Care sunt semnele din Exodul 4:1-17 pe care Dumnezeu i le-a dat lui Moise să le facă pentru a-și confirma statutul de mesager al lui Dumnezeu?

Exodul 4:1-17

¹ Moise a răspuns și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!”

² Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?” El a răspuns: „Un toiag.”

³ Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

⁴ Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

⁵ „Iată”, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă că ți S-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.”

⁶ Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada.

⁷ Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

⁸ „Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

- ⁹ Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ; și apa, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.”
- ¹⁰ Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară; și cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău; căci vorba și limba-mi este încurcată.”
- ¹¹ Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”
- ¹² Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.”
- ¹³ Moise a zis: „Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiți.”
- ¹⁴ Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise și a zis: „Nu-i oare acolo fratele tău, Aaron, levitul? Știu că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine înaintea ta; și, când te va vedea, se va bucura în inima lui.
- ¹⁵ Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut.
- ¹⁶ El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.
- ¹⁷ Ia în mână toiagul acesta, cu care vei face semnele.”
- Exodul 4:1-17

Moise a încercat din nou să renunțe la sarcina pe care Dumnezeu îi cerea să o îndeplinească (vezi Exodul 3:11). Nu voia să meargă în Egipt și să-l înfrunte pe faraon. La urma urmei, dăduse deja greș când încerca se anterior, pe cont propriu, să îi ajute pe evrei. De asemenea, propriul lui popor nu credea în el și nu îl accepta ca lider. De aceea, a formulat o a treia obiecție: „Dar dacă n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu [...]?” (Exodul 4:1, EDCR). Aceasta nu era o întrebare pentru a afla ceva nou, ci era o încercare de a refuza responsabilitatea pe care Dumnezeu îi cerea să și-o asume.

Lui Moise i-au fost date două semne miraculoase pe care să le facă în fața bătrânilor lui Israel și, mai târziu, în fața faraonului: (1) toiagul să i se transforme în șarpe și apoi din nou în toiag și (2) mâna să i se umple de lepră, dar apoi să se vindece instantaneu. Ambele minuni ar fi trebuit să-i convingă pe bătrâni că Dumnezeu lucrează pentru ei. Dar, dacă nu aveau să fie convinși, a fost adăugată a treia minune, aceea a transfor mării apei în sânge (Exodul 4:8,9). Dar, deși Dumnezeu i-a dat aceste minuni uimitoare, Moise a continuat să exprime o altă scuză, a patra: nu era un bun orator.

5. Cum îi răspunde Domnul lui Moise, în Exodul 4:10-18, și ce lecții extragem de aici, indiferent de chemarea pe care Dumnezeu ne-o face?

Exodul 4:10-18

- ¹⁰ Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară; și cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău; căci vorba și limba-mi este încurcată.”
- ¹¹ Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”
- ¹² Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.”
- ¹³ Moise a zis: „Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiți.”
- ¹⁴ Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise și a zis: „Nu-i oare acolo fratele tău, Aaron, levitul? Știu că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine înaintea ta; și, când te va vedea, se va bucura în inima lui.
- ¹⁵ Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut.
- ¹⁶ El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.
- ¹⁷ Ia în mână toiagul acesta, cu care vei face semnele.”
- ¹⁸ Moise a plecat; și, când s-a întors la socrul său, Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.” Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!”

Aceste patru scuze arată reticența lui Moise de a urma chemarea lui Dumnezeu. În spatele unor obiecții „raționale”, acesta își ascunde refuzul de a merge. Primele trei scuze sunt sub formă de întrebări: (1) Cine sunt eu? (2) Cine ești Tu? și (3) Dacă nu mă vor crede? Iar (4) a patra obiecție este declarația: „Nu sunt un om cu vorbirea ușoară.” Dumnezeu a reacționat la toate acestea și a venit cu o soluție impresionantă. La aceste scuze, Dumnezeu prezintă multe promisiuni înălțătoare. Apoi Moise rostește a cincea și ultima sa rugămintă și cere direct: „Stăpâne, Te rog, trimite pe altcineva” (Exodul 4:13, NTR). Drept răspuns, Dumnezeu îi spune că l-a trimis deja pe fratele său Aaron să-i vină în întâmpinare pentru a-l sprijini. În cele din urmă, Moise cedează, nu mai spune nimic și îi cere binecuvântarea lui Ietro înainte de a pleca spre Egipt.

Joi, 10 iulie

Circumcizia

6. Cum înțelegem relatarea ciudată din Exodul 4:18-31 și ce învățăm?

Exodul 4:18-31

- ¹⁸ Moise a plecat; și, când s-a întors la socrul său, Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.” Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!”
- ¹⁹ Domnul a zis lui Moise, în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toți cei ce umblau să-ți ia viața au murit.”
- ²⁰ Moise și-a luat nevasta și copiii, i-a pus călare pe măgari și s-a întors în țara Egiptului. Și-a luat în mână toiagul lui Dumnezeu.
- ²¹ Domnul a zis lui Moise: „Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi toate minunile pe care ți le pun în mână, să le faci înaintea lui faraon. Eu îi voi împietri inima, și nu va lăsa pe popor să plece.”
- ²² Tu vei zice lui faraon: „Așa vorbește Domnul: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.”
- ²³ Îți spun: Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut.”
- ²⁴ În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul și a vrut să-l omoare.
- ²⁵ Sefora a luat o piatră ascutită, a tăiat prepuțul fiului său și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: „Tu ești un soț de sânge pentru mine.”
- ²⁶ Și Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: „Soț de sânge!”, din pricina tăierii împrejur.
- ²⁷ Domnul a zis lui Aaron: „Du-te înaintea lui Moise în pustiu.” Aaron a plecat: a întâlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat.
- ²⁸ Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimisese, și toate semnele pe care-i poruncise să le facă.
- ²⁹ Moise și Aaron și-au văzut de drum și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel.
- ³⁰ Aaron a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise; și Moise a făcut semnele înaintea poporului.
- ³¹ Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferința; și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.

Cei care studiază Biblia sunt șocați când citesc că, după ce Moise a ascultat de Domnul și a pornit la drum înapoi spre Egipt, Domnul „a vrut să-l omoare” (Exodul 4:24). Din context se înțelege că problema era circumcizia. Fiul lui cel mai mic nu fusese circumcis, așa cum cerea legământul avraamic (Geneza 17:10,11). În calitate de conducător al poporului lui Dumnezeu, Moise trebuia să-și arate supunerea și ascultarea desăvârșită față de Dumnezeu, pentru a fi calificat să conducă alți oameni la ascultare. El trebuia să fie un model al acelei supuneri totale față de Dumnezeu. Soția sa, Sefora, era o femeie cu inițiativă și

și-a circumcis fiul pentru a salva viața soțului ei. L-a atins pe Moise cu „prepuțul” însânge rat, iar acest sânge reprezintă ispășirea, viața și pecetluirea legământului. Faptul că totul s-a întâmplat atât de repede a adăugat dramatism situației.

Din acest episod putem învăța o lecție importantă: să nu ezităm nici odată să facem ceea ce știm că este corect. „Pe când se afla pe drum, din Madian spre Egipt, Moise a primit o surprinzătoare și teribilă avertizare cu privire la o situație neplăcută Domnului. Un înger i s-a înfățișat în mod amenințător, ca și când ar fi vrut să-l distrugă pe loc. Nu i s-a dat nicio lămurire, dar Moise și-a adus aminte că ignorase una dintre poruncile Domnului. [...] El neglijase să-l supună ceremonialului circumciziei pe fiul lor mai mic. El nu îndeplinise condiția pe temeiul căreia copilul său putea fi îndreptățit să aibă parte de binecuvântările legământului lui Dumnezeu cu Israel, iar o astfel de neglijență din partea unui conducător ales n-ar fi făcut altceva decât să slăbească puterea preceptelor divine asupra poporului. Sefora, temându-se ca soțul ei să nu fie omorât, a îndeplinit ea însăși acest ceremonial, după care îngerul i-a permis lui Moise să-și continue călătoria. În misiunea lui pe lângă faraon, Moise avea să se afle într-o situație foarte periculoasă. Viața îi putea fi cruțată numai datorită protecției îngerilor sfinți. Dar, atâta vreme cât trăia într-o vădită neglijare a unei datorii cunoscute, el nu avea să fie în siguranță, căci nu putea fi ocrotit de îngerii lui Dumnezeu” (Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 255, 256).

Ce ar trebui să-ți transmită această istorisire, dacă ești într-adevăr vinovat de neglijarea unui lucru pe care știi că ar trebui să-l faci? Ce schimbări trebuie să faci, chiar acum?

Vineri, 11 iulie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 22

Chemarea dramatică din rugul aprins a fost probabil cea mai transformatoare experiență din viața lui Moise. Toate celelalte momente importante din viața lui au depins de răspunsul său pozitiv și de asumarea însărcinării pe care Dumnezeu i-a încredințat-o de a-i conduce pe evrei afară din Egipt și în Țara Promisă.

Sigur, acum știm cum a decurs totul. Dar pune-te în locul lui Moise la momentul în care rugul ardea! Fugise din Egipt pentru a-și salva viața. O nouă generație de evrei apăruse în cei 40 de ani, iar mulți dintre ei probabil nu știau

prea multe despre el sau poate cele auzite erau greșite, influențate de relatări care se distorsionează în timp. *Totuși acum era chemat de Dumnezeu să conducă același popor departe de o națiune puternică?* Nu e de mirare că a fost reticent la început.

Da, era o sarcină extrem de solicitantă, dar imaginează-ți ce ar fi pierdut dacă L-ar fi refuzat într-un final pe Dumnezeu! Poate că s-ar fi pierdut pur și simplu în istorie, în loc ca – prin puterea lui Dumnezeu care a lucrat în el – să facă efectiv istorie și să devină unul dintre cei mai mari și mai influenți oameni, nu doar din Biblie, ci din întreaga lume.

Zilnic: Exodul 24 – 30; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 28

1. Când a chemat Domnul pe Moise din mijlocul norului?
2. Cum aveau să fie aripile și fețele heruvimilor din aur bătut?
3. Din ce metal erau făcute uneltele pentru slujba cortului și țărășii?
4. Ce trebuiau să poarte fiii lui Aaron spre cinste și podoabă?
5. Ce s-ar fi întâmplat dacă Pavel s-ar fi dus la teatru?